

Font de la Salut

Collbató

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Torrent de la Salut
Emplaçament Al km 2,5 de la B-112 s'agafa un corriol, a mà dreta, que baixa cap al torrent. La font és a 130 m
Alçada: 352

Coordenades:

Latitud: 41.57133
Longitud: 1.82954
UTM Est (X): 402417
UTM Nord (Y): 4602845

Classificació

Número de fitxa 08069 - 134
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XX
Any 1949
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Fa molts anys que està abandonada.
Protecció Inexistent
Accés Díficil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08068A005000340000GQ
Fitxes associades:
[La Salut](#)
Autoria de la fitxa Assumpta Muset Pons
Data de registre de la fitxa: dv., 25/02/2011 - 01:00

Descripció

La font de la Salut no raja i únicament hi ha el pedrís en forma d'una "U", que es va construir l'any 1949 amb pedra i totxos. Aquest pedrís fa 1,90 m d'ample, 3,50 m de llarg i 0,90 m de fondo, i té la data "1949" gravada a la paret. El fons està cobert de terra i fulles que no deixen veure ni les escales d'accés ni el lloc per on rajava l'aigua.

Història

La font de la Salut era, juntament amb la font Closa, una de les deus públiques que des de l'Edat Mitjana proveïen d'aigua Collbató. Abans dels segles XVII-XVIII era coneguda com la font del Raig Viu i al XIX amb el nom de font de la Mare de Déu de la Salut. L'aigua tenia propietats medicinals, era dolça i molt bona per pastar el pa.

L'any 1949 s'hi feren obres i el 1956 una anàlisi per garantir la salubritat de l'aigua.

Era un indret molt estimat i concorregut per la gent que hi anava a buscar aigua, a passejar i a berenar .

L'abocament d'aigües negres va contaminar la deu, que ara està perduda.

Bibliografia

ARXIU DE LA CORONA D'ARAGÓ, Arxiu NotarialL, Ig. 1033 (2), Mateu Osset i Miquel Janer; Llo. 490, f. 51 v; i Llo, 381, f. 13 v.;

ARXIU COMARCAL DEL BAIX LLOBREGAT, Collbató, Ajuntament, C. 514.

CODINA, Jaume, Josep MORAN i Mercè RENOM (Int.) (1992), El Baix Llobregat el 1789. Respostes al qüestionari de Francisco de Zamora, Barcelona, Publicacions de l'Abadia de Montserrat, p. 119.

AMICS DE MONTSERRAT(1967), Ermites i fonts montserratines, Granollers, Edicions Montblanc, p. 62.

